

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.247 van 17 september 2015
in de zaak A. 216.898/VII-39.470.**

In zake : 1. Patrick VAN ROEY
 2. Danny RÖDER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jürgen De Staercke
 kantoor houdend te 9550 Hillegem
 Dries 77
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
Maarten MICHIELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bruno Van Cauwenbergh
kantoor houdend te 9230 Wetteren
Kapellendries 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 september 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 27 augustus 2015 waarbij het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 9 maart 2015, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan Maarten Michiels voor het exploiteren van een schapenhouderij, gelegen aan de Boekenvijverstraat te Geraardsbergen, niet wordt ingewilligd en de verleende milieuvergunning wordt bevestigd met aanpassing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 september 2015.

Staatsraad Patricia De Somere heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jürgen De Staercke, die verschijnt voor de verzoekers, jurist Fabienne Vanderstraeten, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bruno Van Cauwenbergh, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 15 september 2015 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt Maarten Michiels om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

IV. Feiten

4.1. Op 28 november 2014 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een schapenhouderij met 400 stalplaatsen, gelegen aan de Boekenvijverstraat te Geraardsbergen, op het perceel kadastraal bekend onder afdeling 12, sectie B, nr. 0659A.

De stalplaatsen worden gepland in een nieuw te bouwen stal op het nog niet bebouwd perceel. De schapenstal zal een oppervlakte hebben van 1.206 m², met een kroonlijsthoogte van 3,2 meter en een nokhoogte van 8,5 meter.

De woningen en percelen van de verzoekers palen aan het perceel waarop de milieuvergunning betrekking heeft.

4.2. Tijdens het openbaar onderzoek worden vier bezwaarschriften ingediend.

4.3. Bij beslissing van 9 maart 2015 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen aan de tussenkomende partij de milieuvergunning voor hogervermelde inrichting, met dien verstande dat het onderdeel grondwaterwinning wordt geweigerd.

4.4. Tegen dit besluit stellen onder meer de verzoekers bestuurlijk beroep in bij de deputatie.

4.5. In het kader van de beroepsprocedure worden volgende adviezen uitgebracht:

- de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig;
- de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer, adviseert ongunstig voor een grondwaterwinning uit een boorput van 20 meter diep, en gunstig voor een grondwaterwinning uit een boorput van maximum 13 meter diep mits bijzondere voorwaarden;

- de provinciale milieudeskundige adviseert ongunstig en stelt voor de beroepen beslissing op te heffen, overwegende:

- “- de ligging in een ‘landschappelijk waardevol agrarisch gebied’, een bestemming waarmee de inrichting planologisch bestaandbaar is;
- dat de exploitant een vergunning wenst te bekomen voor 400 stalplaatsen voor schapen en aanhorigheden; de stalplaatsen worden voorzien in een nieuw te bouwen stal op een onbebouwd perceel;
- dat het college van burgemeester en schepenen op 9 maart 2015 de vergunning verleende; dat voorliggend beroep werd ingediend door derden tegen deze beslissing;
- dat tijdens het openbaar onderzoek in eerste aanleg 4 bezwaarschriften werden ingediend; dat de appellanten ook tot de bezwaarvoeders behoren; de argumenten van de bezwaarschriften en het beroepschrift zijn deels gegrond en deels ongegrond; dat de gegronde bezwaren m.b.t. de potentiële en regelmatige wateroverlast in de omgeving terechte bekommernissen zijn;
- gelet op de argumenten van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in het kader van de beroepsprocedure van de overeenkomstig afgeleverde stedenbouwkundige vergunning (college van burgemeester en schepenen van 9 maart 2015);
- dat volgens de milieudeskundige bodemprojecten (PCM) dit gebied gekend is als een knelpunt op het vlak van erosie; de hoger gelegen akkers en de geprospecteerde locatie (weiland) betreffen hoog en medium erosiegevoelige percelen; de hoger gelegen akkers stromen naar dit weiland toe; dit weiland heeft een positief effect op erosie; vanuit erosiestandpunt is het niet goed als dit weiland zou verdwijnen;
- dat het overstromingsrisico in de omgeving een reëel probleem vormt en dit de exploitatie kan hypothekeren m.b.t. overstroming van de stal en mest- opslagplaats; dat deze risico's ook risico's inhouden voor de omliggende natuurwaarden en aanwezige bebouwing;
- dat een mer-screeningsnota werd toegevoegd aan het aanvraagdossier en dat kan gesteld worden dat geen MER moet worden opgemaakt;
- dat geen passende beoordeling moet worden voorzien;
- dat de pluim van het verzurend en verroestend effect niet overlapt met bestaand habitat en met zoekzones waar habitats in de toekomst voorzien worden; de voorkeur van het Agentschap gaat uit naar het alternatief om de stal op hetzelfde perceel, op de westelijke grens, dicht bij de bestaande bebouwing te voorzien; het Agentschap voor Natuur en Bos geeft daarom een gunstig advies op voorwaarde dat de stal op alternatieve locatie, verder van het habitatrichtlijngebied wordt ingeplant;
- dat de beroepsargumenten gegrond zijn m.b.t. planologische verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, en de overstromingsrisico's voor de omgeving”;

- de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert gunstig en stelt voor de beroepen beslissing te bevestigen (met uitzondering van de voorwaarde die stelt dat vrachtverkeer van maximum 3,5 ton is toegestaan), overwegende:

- “- de ligging in een ‘landschappelijk waardevol agrarisch gebied’, een bestemming waarmee de inrichting planologisch bestaandbaar is;
- dat de exploitant een vergunning wenst te bekomen voor 400 stalplaatsen voor schapen en aanhorigheden; de stalplaatsen worden voorzien in een nieuw te bouwen stal op een onbebouwd perceel;
- dat het college van burgemeester en schepenen op 9 maart 2015 de vergunning verleende; dat voorliggend beroep werd ingediend door derden tegen deze beslissing;
- dat tijdens het openbaar onderzoek in eerste aanleg 4 bezwaarschriften werden ingediend; dat de appellanten ook tot de bezwaarvoerders behoren; de argumenten van de bezwaarschriften en het beroepschrift zijn deels gegrond en deels ongegrond; dat de gegronde bezwaren m.b.t. de potentiële en regelmatige wateroverlast in de omgeving terecht bezwaren zijn; dat de erosie echter wordt veroorzaakt door de afstroming van de hoger gelegen landbouwpercelen en niet door het voorliggende project; dat dit kan worden opgelost door het nemen van maatregelen in uitvoering van het erosiebestrijdingsplan; dat de gemeente en de erosiecoördinator hierin een coördinerende en stimulerende rol kunnen spelen; dat de gemeente de landbouwers alvast aanmoedigt om niet te ploegen tot op de rand;
- dat volgens de milieudeskundige bodemprojecten (PCM) dit gebied gekend is als een knelpunt op het vlak van erosie; de hoger gelegen akkers en de geprospecteerde locatie (weiland) betreffen hoog en medium erosiegevoelige percelen; de hoger gelegen akkers stromen naar dit weiland toe; dat het bedrijf rond de geplande stal 4 ha weiland wenst te behouden en waar mogelijk extra weiland wil voorzien; dat hierdoor erosie kan worden tegengegaan;
- dat het overstromingsrisico in de omgeving een reëel probleem vormt en dit de exploitatie kan hypothekeren m.b.t. overstroming van de stal en mestopslagplaats; dat deze risico's ook risico's inhouden voor de omliggende natuurwaarden en aanwezige bebouwing; dat het bedrijf hiermee rekening houdt door het waterbewust bouwen van de stal; dat overstromingen kunnen worden vermeden door maatregelen die niet in de milieuvergunning kunnen worden opgenomen; dat alle landbouwers in de omgeving maatregelen dienen te nemen ter uitvoering van het erosie-bestrijdingsplan;
- dat een mer-screeningsnota werd toegevoegd aan het aanvraagdossier en dat kan gesteld worden dat geen MER moet worden opgemaakt;
- dat geen passende beoordeling moet worden voorzien;
- dat de pluim van het verzurend en vermestend effect niet overlapt met bestaand habitat en met zoekzones waar habitats in de toekomst voorzien worden; de voorkeur van het Agentschap gaat uit naar het alternatief om de stal op hetzelfde perceel, op de westelijke grens, dicht bij de bestaande bebouwing te voorzien”.

4.6. Bij besluit van 27 augustus 2015 bevestigt de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 9 maart 2015 waarmee aan de tussenkomende partij de milieuvergunning wordt verleend, met die aanpassing dat in artikel 4 van het besluit in de bijzondere voorwaarde nr. 5 de zin “Vrachtverkeer van max. 3,5 ton is toegestaan” wordt geschrapt.

Dit is de bestreden beslissing.

4.7. Parallel aan de milieuvergunningsaanvraag heeft de tussenkomende partij eveneens een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor het bouwen op het betreffend perceel van een schapenstal met aanhorigheden, het aanleggen van een betonverharding en een mestvaalt.

De stedenbouwkundige vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen op 9 maart 2015, wordt in beroep bevestigd door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op 16 juli 2015, overeenkomstig het - voor wat betreft de materiaalkeuze - beperkt aangepast plan, en mits uitvoering en instandhouding van het landschapsbedrijfsplan.

Bij arrest nr. RvVb/UDN/1516/0011 van 11 september 2015 heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing, ingesteld door de huidige verzoekers, ingewilligd en dienvolgens de schorsing bevolen.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende

noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

6. De verzoekers zetten uitvoerig uiteen waarom hun vordering spoedeisend is, en de gevraagde schorsing zelfs uiterst dringend noodzakelijk is.

Ze wijzen erop dat de stedenbouwkundige vergunning die voor de bouw van de stal werd verleend, als gevolg van de definitief verleende milieuvergunning, thans uitvoerbaar is geworden. Ze stellen dat de bestreden beslissing betrekking heeft op constructies (verhardingen, stal, enz.) die uit hun aard op korte tijd, een tweetal weken, kunnen worden gerealiseerd, waarna de exploitatie kan aanvangen.

Sommige ernstige nadelen treden reeds in wanneer de grondwerken zijn uitgevoerd en het weiland wordt afgegraven. Die ernstige nadelen hebben te maken met mogelijke overstromingen, gepaard met een probleem van erosie van de hoger gelegen landbouwgronden in de omgeving, die aanleiding kunnen geven tot modderstromen. Het terrein waar de inrichting zou komen fungeert thans nog als buffer, maar deze functie zal verloren gaan zodra wordt gestart met de grondwerken. Dit creëert ook risico's op verontreiniging van bodem en grondwater door de vergunde mestopslag.

Ook de andere vergunde handelingen kunnen op bijzonder korte tijd worden uitgevoerd waarna de vergunninghouder onmiddellijk met de exploitatie kan beginnen met onherroepelijke nadelen voor de verzoekers tot

gevolg. Naast de reeds vermelde erosie-, modder- en overstromingsproblematiek, betogen de verzoekers dat de wegen in de omgeving niet geschikt zijn voor het vrachtverkeer waartoe de exploitatie aanleiding zal geven, wat belangrijke verkeershinder en -onveiligheid zal veroorzaken, en is de slechte bereikbaarheid van het terrein van de aanvraag problematisch voor hulp- of andere diensten die het landbouwbedrijf moeten bereiken, zeker met zwaar materiaal. Ten slotte leidt de bouw van de geplande stal tot belangrijke visuele hinder in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het woongenot van de verzoekers zal derhalve zwaar worden aangetast.

Ter zitting vragen de verzoekers, gelet op voornoemd tussengekomen schorsingsarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 11 september 2015, de uitspraak in huidige procedure uit te stellen tot er een definitieve uitspraak komt over de aan de bestreden milieuvergunning gekoppelde stedenbouwkundige vergunning. Zij willen op die manier vermijden dat de verzoekers, wanneer het beroep tegen de stedenbouwkundige vergunning zou worden verworpen of wanneer er na vernietiging een nieuwe stedenbouwkundige vergunning zou worden verleend, voor voldongen feiten zouden worden geplaatst, in het bijzonder wat het afgraven van het weiland betreft.

7. De tussenkomenende partij merkt op dat de geschetste nadelen, die overigens onvoldoende concreet aannemelijk worden gemaakt, niet zouden volgen uit de tenuitvoerlegging van het thans bestreden milieubesluit, maar uit die van de stedenbouwkundige vergunning. Zelfs wanneer beide vergunningen uitvoerbaar zouden zijn, tonen de verzoekers niet aan dat de tussenkomenende partij meteen zal starten met de werken. Ten slotte wijst de tussenkomenende partij op het feit dat de stedenbouwkundige vergunning intussen geschorst is en nog niet ten uitvoer kan worden gelegd, zodat ook de milieuvergunning thans niet uitvoerbaar is.

Beoordeling

8. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid

houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven.

De toepassing ervan kan derhalve alleen worden aanvaard indien de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen. De verzoekers moeten concreet aantonen dat zij het resultaat van een gewone schorsingsprocedure niet kunnen afwachten op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijk schadelijke gevolgen. Zij moeten eigen, specifieke gegevens aanbrengen die in concreto aantonen dat de zaak in die mate spoedeisend is, gelet op de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

9. De voorliggende milieuvergunning heeft betrekking op een nieuwe inrichting in een nog te bouwen stal. Zonder stedenbouwkundige vergunning kan de tussenkomen partij de inrichting niet exploiteren. Vermits de tenuitvoerlegging van deze overeenstemmende stedenbouwkundige vergunning voor de geplande inrichting van de tussenkomen partij op 11 september 2015 door de Raad voor Vergunningsbetwistingen is geschorst, kan de bestreden milieuvergunning thans niet ten uitvoer worden gelegd.

Uit wat voorafgaat volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan worden aanvaard.

10. Op de vraag van de verzoekers om de uitspraak over de zaak uit te stellen, kan niet worden ingegaan.

Uit artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State volgt dat een vordering tot schorsing “op elk moment” kan worden ingesteld en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving,

uiterlijk samen met een verzoekschrift tot nietigverklaring. Hoewel het een bijkomstig element blijft van de vernietigingsprocedure, kan de schorsing, al dan niet bij uiterst dringende noodzakelijkheid, op elk moment van de procedure ten gronde (tot aan de neerlegging van het auditoraatsverslag) worden gevorderd, indien de spoedeisendheid dit rechtvaardigt.

Wanneer beide vergunningen opnieuw uitvoerbaar worden, komt het de verzoekers derhalve toe eventueel een nieuw verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning, desgevallend bij uiterst dringende noodzakelijkheid, in te stellen, waarna de schorsingsvoorwaarden op dat moment opnieuw zullen dienen te worden onderzocht.

11. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Maarten Michiels tot tussenkomst in het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekers worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 400 euro, elk voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien september tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Patricia De Somere,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Patricia De Somere